

ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਬਣੋ

ਅੱਜ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਆਪਣੀਆਂ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਦਾ ਮਿਲਣ ਮਨਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ ਦਾ ਮੇਲਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਗੰਗਾਵਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੰਗਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚਾ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ, ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਤੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਉਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਪੰਨ ਹੋਵੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਵਿਸ਼ਵ - ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ, ਵਰਦਾਨੀ ਅਤੇ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਰਹਿਮਦਿਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁੱਖ, ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇਜ਼ਗਤੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਉਮੰਗ ਵੱਧਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣ ਕੇ ਰਹਿਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਨੇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸੁਖੀ ਬਣ ਜਾਣ। ਸੁੱਖ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਅੱਜ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। 50 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਸੇਵਾਸ਼੍ਰਮ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਆਵਾਜ਼ ਫਲਾਉਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਤੋਂ ਅਪਣਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਠੀਕ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਖਰੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਣਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਹੁਣ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਵਿਧੀ ਵੀ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਸਾਧਨ ਵੀ ਕਈ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕੀਤੇ ਵੀ ਹਨ। ਸਵ - ਸਥਿਤੀ, ਸਵ - ਉਨਤੀ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਕੀ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਜਿਵੇਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਰਤਨਾਂ ਨੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ, ਸਮੇਂ - ਸੰਬੰਧ, ਦਿਨ - ਰਾਤ ਬਾਪ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮੁਪਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਸਮੁਪਨ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵੇਖਿਆ। ਜੱਦ ਸੇਵਾ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿਚ, ਦੋਨੋਂ ਸਮੇਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖੀ। ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਵੇਖਦੇ ਸੀ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਸੀ? ਸਾਧਾਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਨਾ! ਦਾਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਸੀ? ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਇਵੇਂ ਕੀਤਾ ਨਾ? ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵੇਖੀ, ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਗਏ, ਸਭ ਨੇ ਦੇਵੀਆਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਦੇਵੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਹੀ ਸਭ ਦੇ ਬੋਲ ਸੁਣਦੇ, ਇਹ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਨਾ? ਇਹ ਦੇਵੀਆਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ। ਤਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਆਰੇਪਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰਹੀ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਆਰੇਪਨ ਦੀ, ਦੇਵੀ ਪਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰਹੀ। ਹੁਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ ਝਲਕ ਅਤੇ ਫਲਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ, ਕਰਨਗੇ ਤੱਦ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਨਗਾੜੇ ਵੱਜਣਗੇ। ਹੁਣ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਸਮੇਂ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ, ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ, ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਸਵਰੂਪ, ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ, ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਖਸ਼ਾਤ ਬਾਪ - ਇਸ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਈ ਅਰਥਾਤ ਗੋਲਡਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਸਵਰੂਪ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ। ਜਿਵੇਂ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਖਸ਼ਾਤ ਦੇਵੀਆਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ, ਬੈਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ, ਵੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਹੁਣ ਇਹ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣਾ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਈ ਜਾਂ ਵੇਖੀ? ਕੀ ਕਹੇਗੇ? ਆਪ ਸਭ ਦੀ ਵੀ ਗੋਲਡ ਜੁਬਲੀ ਹੋਈ ਨਾ। ਜਾਂ ਕੋਈ ਦੀ ਸਿਲਵਰ ਹੋਈ, ਕੋਈ ਦੀ ਤਾਮਬੇ ਦੀ ਹੋਈ? ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਹੋਈ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣਾ ਅਰਥਾਤ ਨਿਰੰਤਰ ਗੋਲਡਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲਾ ਬਣਨਾ। ਹੁਣ ਚਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਇਸੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਕਿ ਮੈਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਹਾਂ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਸਮਰਥ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਰੂਪ ਜਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਰੂਪ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਈ ਮਤਲਬ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਨੂੰ, ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਰਪਣ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਮੁਪਨ ਸਮਾਰੋਹ ਮਨਾਓ। ਆਪਣੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਤਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਮਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਸੰਬੰਧ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣੀ ਉਣਤੀ ਦੀ ਗਿਫ਼ਟ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੋ। ਸ਼ਵਾਸ ਜਿਵੇਂ ਭਗਤ ਲੋਕ ਸ਼ਵਾਸ - ਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਸ਼ਵਾਸ - ਸ਼ਵਾਸ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਹੋਵੇ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਹੋ। ਵਿਧਾਤਾ ਬਣੇ ਵਰਦਾਤਾ ਬਣੇ। ਨਿਰੰਤਰ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਬਣੇ। 4 ਘੰਟੇ ਤੋਂ

6 ਘੰਟੇ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਹੋ। ਹਰ ਘੜੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੁੱਧਿਤ ਕਰੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਵਿੱਚ ਸਵ ਕਲਿਆਣ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੱਦ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸੇਕੰਡ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜੀ ਰਹੇਗੇ, ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੀ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਮਾਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮੱਸਿਆ ਆਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਦੇਵੀ ਰੂਪ, ਸ਼ਕਤੀ ਰੂਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਏ ਹੋਏ ਪਤਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਜਿਗਿਆਸੂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਪਤਿਤ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ, ਇੰਨੇ ਸਮੱਸਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਂਦੇ ਸਮਾਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓ। ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੋ। ਇਸ ਸੰਸਕਾਰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਗਵਾਓ। ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੱਦ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਗਵਾਓ। ਵਿਜਯੀਪਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੋ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਿਜਯੀ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪੇ ਹੀ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਧਿਤ ਕਰੋ। ਮਨਸਾ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਵਾਚਾ ਕਰੋ, ਭਾਵੇਂ ਕਰਮਨਾ ਕਰੋ ਪਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਚੱਲੋ। ਦਾਨ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਲੰਗਰ ਲਗਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੀ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ, ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ, ਸਭ ਦੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਟਕਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਠਿਕਾਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਭੇਜੋਗੇ ਨਾ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਤਾਂ ਦੇਵਾਂਗੇ ਨਾ! ਤਾਂ ਹੁਣ ਕਿੰਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਸੱਖਿਆ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ! ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾ ਖੂਬ ਖਾਓ। ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਮੇਵਾ ਨਹੀਂ ਖਾਓ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੇਵਾ, ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਸਕਾਰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਮਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਮੂਲ ਸੰਸਕਾਰ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਘ੍ਰਿਣਾ ਭਾਵ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦਿਲਸਿਖਸਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰ ਉਹ ਹੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤਕ ਵੱਖ - ਕੱਖ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇਮਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਮੂਲ ਸੰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਜੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣ ਕਰਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲੱਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲਗਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਸਕਾਰ ਦਾਤਾ, ਵਿਧਾਤਾ, ਵਰਦਾਤਾ ਦਾ ਇਮਰਜ਼ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਮਹਾਂਸੰਸਕਾਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਸੰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓ। ਪਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਫਲ ਦੇ, ਫਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਆਪੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਜੱਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਦੱਬ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਦੀ ਫੁਰਸਤ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਸੇਕੰਡ, ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜੀ ਰਹੇਗੇ ਤਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਲੰਗਰ ਉੱਠ ਜਾਏਗਾ, ਕਿਨਾਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਪ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ, ਬਾਪ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਸਹਾਰਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮੱਸ਼ਾ - ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੋਚੋ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੋਚੋ। ਭਾਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਦੇਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਫ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਦੇਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਦੇਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਗ ਤੋਂ ਦੇਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਦੇਵੇ, ਪਰ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਕਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਾਨ ਕਰੋ। ਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੇਣਾ, ਲੈਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੱਸ਼ਿਆ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਕੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮਨਾ ਲੀਤਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋ। ਸੇਵਾ ਦੇ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਹੁਣ ਨਵਾਂ ਮੇੜ ਲੋ। ਛੋਟਾ - ਵੱਡਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦਾ ਜਾਂ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਸਭ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ। ਸਮੱਸ਼ਿਆ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਵੀ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰੀਵਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਅਰਥਾਤ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜੁਬਲੀ, ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਜੁਬਲੀ। ਅੱਛਾ।

ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸਮਰਥ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਰਦਾਨੀ, ਮਹਾਦਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਸਹਿਜ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਮੂਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ - ਅਜਿਹੇ ਰੀਅਲ ਗੋਲਡ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਆਦਿ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਬਣਨ ਦਾ ਦੇਨੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰ੍ਹ ਹਨ। ਨਾਲ ਵੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਿੱਥੇ ਤਕ ਜੀਣਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਤੱਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਾਥੀ ਬਣ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ

ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਬਣਨਾ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਆਦਿ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਜਨਮ ਹੋਇਆ, ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਾ। ਸਨੇਹ ਤੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਸਨੇਹ ਤੋਂ ਜਨਮ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਹੀ ਸਨੇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਮਿਤ ਹੋ। ਜੇ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਪ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ। ਆਪ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਆਪ ਦੀ ਚਲਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਚਲਣ ਚਰਿਤ੍ਰ ਵਿਖਾਏ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਬਾਪ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਚਰਿਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਚਰਿਤ੍ਰ ਜੇ ਵੀ ਹੋਏ ਉਹ ਇਕਲੇ ਬਾਪ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗੋਪੀ ਵੱਲਭ ਅਤੇ ਗੋਪਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਹੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹਰ ਕਰਮ ਕੀਤਾ, ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੱਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ। ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੋਇਆ। ਅਜਿਹਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਆਪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਕਦੇ ਵੀ “ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਰਹਾਂ” ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਬਾਪ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਗੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਫੱਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ, ਇਸਲਈ ਅੱਗੇ ਦਾ ਫੱਲ ਮਿਲਿਆ। ਨੰਬਰਵਨ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਿਆ। ਕਿਉਂ ਬਣਿਆ? ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਅੱਗੇ ਹੋਣਾ, ਇਸ ਤਿਆਗ ਭਾਵ ਨਾਲ। ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਤਿਆਗ, ਵੈਭਵਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ। ਇਹ ਤਿਆਗ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਿਆਗ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਭਾਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ। ਮੈਂ ਪਨ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਣਾ। ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਪਾਲਣਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਡਾਇਰੈਕਟ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਪਾਲਣਾ ਹੁਣ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਦੇ ਚਲੇ। ਵੈਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਾਂ ਹੋ ਗੀ। ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋ। ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ, ਇਹ ਕੋਈ ਘੱਟ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਤਾਂ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰੋ। ਜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਹਾਦਾਨੀ ਹਨ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਮਹਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਪੂਜਯ ਪਨ ਵਿੱਚ, ਚਾਹੇ ਪੂਜਾਰੀ ਪਨ ਵਿੱਚ, ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਮਹਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਹਾਨ ਰਿਹਾ ਨਾ। ਤਾਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਹਾਦਾਨੀ ਮਹਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਸਭ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਡੀ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਮਨਾਇਆ, ਸਭ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਤੇ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਨੇਹ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਤਿਆਗ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਮਾਲਾ, ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਣ ਦੀ ਮਾਲਾ ਉਹ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਜਿੰਨਾ ਜੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੰਪੂਰਨ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਮਝੇ ਮਣਕਾ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪੁਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਨੇਹ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਪੱਕੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਨੇਹ ਦੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਮੋਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਅਮਰ ਹੈ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਮਾਰਕਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਮਾਲਾ ਤਿਆਗ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਅਰਥਾਤ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸਮੱਸਿਆ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੀ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕੀ ਲੈ ਕਰਕੇ ਗਿਆ! ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਨਾ! ਸਮੱਸਿਆ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮੱਸਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਪਨ ਦਾ ਖੇਲੂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਸਨ ਇਸਲਈ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਵਿਦਾਈ ਸਮਾਰੋਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਸਮਾਧਾਨ ਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੀ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਈ। ਗੋਲਡ ਹੋਣ ਦੀ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਈ। ਜੇ ਮੇਲਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜਿਸ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੇ, ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੋਲਡ ਹੋਣਾ ਅਰਥਾਤ ਸਰਵ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਣਾ। ਸਭ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਫਿਰ ਵੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਮੀਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਭਵ ਇਸ ਮਰਜੀਵਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਹਨ: 1-ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਰਹਿਣਾ। 2-ਬਾਲ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਰਹਿਣਾ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨੇ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਅਖੰਡ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਰਥਾਤ ਸਵੱਛਤਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਖੰਡਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਪਕਾਰੀ ਹਨ ਇਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮੀਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਕਲਪ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਸਭ ਖਜਾਨੇ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
